

[Per Hækkerup.]

politik til at blive det. Den frister ikke lønmodtagerne på nogen som helst måde. Jeg håber ikke, den pågældende bliver udlandsdanser, det ville være et svært kapitaltab for Danmark.

Statsministeren ville give udtryk for, at det er udefra kommende vanskeligheder, der nu har skabt om ikke en akut valutasisituation, så en frygt for, at vi ikke skal kunne klare os i den kommende tids konkurrence. Ja, man må jo sige, det er næsten fantastisk, at statsministeren kan få sig selv til at sige det. Når man nu ved, at 1968 og 1969 gav de bedste eksportkonjunkturer og de højeste stigninger i industrieksporten, vi nogen sinde har haft, og når man ved, at landbrugseksporten i 1969 havde det bedste år, landbrugseksporten også stigningsmæssigt har haft i en årrække, så er det hårdt at høre statsministeren sige, at det er udefra kommende vanskeligheder, medmindre det er noget os ubekendt, der er indtrådt på det allersidste. Det vil vi gerne have oplysninger om. Hvad er det for noget, der er indtrådt her på det allersidste? Statsministeren var letsindig nok til at bruge udtrykket bytteforholdet. Nu er vi jo som sædvanlig ikke i besiddelse af de samme oplysninger, som regeringen er, de er lidt karrige med i det hele taget at informere os om noget som helst i den nuværende regering — ja, det har vi bedt om mange gange, men det kniber altså lidt. Derfor vil jeg gerne spørge: hvad er der sket i vort bytteforhold inden for de seneste måneder? De sidste tal, jeg har kunnet finde frem om vort bytteforhold, viser, at i det første kvartal, hvor denne regering sad, januar kvartal 1968, var bytteforholdet — det er altså forholdet mellem gennemsnitlige eksportpriser og gennemsnitlige importpriser — 94; i det sidste kvartal, der er tilgængeligt, nemlig 4. kvartal 1969, var forholdet 100. Der er altså sket en forbedring i bytteforholdet på godt 6 pct. i løbet af den tid, regeringen har siddet. Hvis der ikke er indtrådt noget helt katastrofalt i de seneste måneder, er det simpelt hen urigtigt, når statsministeren siger, at det er bytteforholdet, der har skabt disse vanskeligheder, det viser Danmarks Statistiks tal. Men jeg er interesseret i at få de allernyeste oplysninger, hvis statsministeren kan give dem.

Jo, siger statsministeren så, priserne er steget i Vesttyskland, det er Vesttysklands skyld, at vi får dette stigende prisniveau, og det betyder højere priser på importvarerne, og det er altså forfærdeligt for os. Jeg forstår udmærket godt statsministerens bekymringer, men 3 minutter senere i sin tale kommer han med følgende interessante betragtninger — de må nok være indføjjet på det tidspunkt, hvor økonomiministerens var kommet hjem og kunne bidrage til talens indhold:

„Den europæiske højkonjunktur har siden sommeren 1969 ført til en hurtig opgang i pris- og lønniveauet i de fleste vesteuropæiske lande. Medens der tidligere har været forventning om en vis afmatning, tyder den seneste udvikling på, at hele 1970 vil blive præget af en fortsat opgang i produktion og efterspørgsel i Vesteuropa. For Danmark spiller det en særlig rolle, at der er tegn på en hurtigere produktionsopgang i England, og at der også i de øvrige nordiske lande formentlig vil ske en fortsat betydelig vækst i produktion og efterspørgsel i 1970. Trods Danmarks revaluering synes det åbenbart, at den ventede afmatning i Vesttyskland kun meget langsomt slår igennem.“

Nu må statsministeren blive enig med sig selv om, hvorvidt en konjunkturoppgang i Vesteuropa, som naturligvis betyder højere importpriser, men også højere eksportpriser og bedre eksportmuligheder, er en fordel for Danmark, eller det ikke er det. Man kan ikke sige: det er disse forfærdelige prisstigninger som følge af konjunkturoppgangen, der giver os vanskelighederne, og så samtidigt erkende, at det er denne konjunkturoppgang, der giver grundlaget for, at vi kan forvente en fortsat eksportstigning i 1970. Statsministeren må prøve på at finde frem til, hvilke argumenter han skal anvende. Han kan ikke anvende to hinanden modstridende argumenter. Jeg beder altså om, at man vil betænke os med et svar også på dette spørgsmål, så vi i hvert fald kan prøve på at forstå situationen og forstå de vanskeligheder, som statsministeren siges at have i økonomisk henseende. Hans politiske vanskeligheder skal jeg vende tilbage til.

Om regeringsoplægget af 30. april vil jeg gerne sige følgende: I min motivering gennemgik jeg den ejendommelige siksakpræ-